

Sygn. akt VIII Gz 470/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik (spr.)

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska

SO Natalia Pawłowska-Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 7 września 2017r., sygn. akt XI GC 677/17

postanawia:

I. oddalić zażalenie

II. zasądzić od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO P. Baranowska SSO A. Górnik SSO N. Pawłowska-Grzelczak

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 7 września 2017 roku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda M. S. kwotę 450 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazano że w dniu 8 sierpnia 2017 r. powód M. S. wniósł o uzupełnienie postanowienia z dnia 6 lipca 2017 r. w zakresie kosztów zastępstwa procesowego w ramach postępowania zażaleniowego ustalonego według norm przepisanych. Wniosek o uzupełnienie postanowienia okazał się zasadny (art. 351 § 1 i § 3 kpc). Postanowienie z dnia 6 lipca 2017 r. zostało uchylone, w więc powód jest stroną wygrywającą ten etap procesu. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. jest zobowiązana do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc. Kwota zasądzona stanowi 25 % stawki minimalnej wynagrodzenia należnego radcy prawnemu zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany wnosząc o jego uchylenie i wskazując na naruszenie art. 98§1kpc poprzez jego błędną wykładnię i uznanie pozwanego za przegrywającego, ewentualnie naruszenie art. 102 kpc poprzez jego niezastosowanie.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego uchylenie i obciążenie pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż postanowienie z 7 września 2017 roku stanowiło uzupełnienie postanowienia z dnia 6 lipca 2017 roku. W postanowieniu tym Sąd uchylił postanowienie o zabezpieczeniu i oddalił wniosek o zabezpieczenie poprzez wstrzymanie egzekucji, wskazując w uzasadnieniu, iż pozwana Spółka wniosek o zabezpieczenie złożyła wraz ze skargą o wznowienie postępowania w dniu 16 maja 2017 roku. Sąd wskazał dalej, iż w dacie wydania postanowienia o zabezpieczeniu, a nawet w dacie złożenia wniosku o zabezpieczenie, postępowanie egzekucyjne było już zakończone (9 maja 2017 roku). Ustaleń tych pozwany nie kwestionował również w niniejszym zażaleniu. Treść uzasadnienia zażalenia jest lakoniczna i wskazuje jedynie, iż fakt ściągnięcia zasądzonych kwot jest okolicznością niezależną od stron.

Sąd odwoławczy w całości popiera stanowisko zawarte w zaskarżonym postanowieniu. Sąd Rejonowy przychylił się do zażalenia powoda i w konsekwencji uchylił postanowienie o zawieszeniu oddalając wniosek. Przy takim rozstrzygnięciu, zgodnym z art. 395§2 kpc, stronie wygrywającej postępowanie zażaleniowego przysługuje zwrot kosztów tego postępowania w trybie art. 98 kpc. Mając na uwadze, iż postępowanie zabezpieczające zostało zainicjowane przez pozwanego w sytuacji, w jakiej egzekucja była już zakończona, o czym jako podmiot dłużny pozwany musiał wiedzieć, uznać należy, iż od samego początku tego postępowania incydentalnego nie zaistniały przesłanki niezależne od pozwanego. Strona ma bowiem obowiązek weryfikować stan faktyczny przed złożeniem konkretnego wniosku procesowego właśnie w celu uniknięcia takich sytuacji. Zaniedbanie w tej kwestii powoduje, iż postanowienie o zabezpieczeniu zostało uchylone wskutek inicjatywy powoda podjętej w zażaleniu, a więc była to czynność konieczna dla obrony jego praw i do tego czynność skuteczna. Tym samym zasadnie Sąd Rejonowy obciążył pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono o oddaleniu zażalenia.

Stronę pozwaną należy uznać za przegraną w postępowaniu zażaleniowym, co zgodnie z art. 98 k.p.c. dawało podstawę do nałożenia na nią obowiązku zwrotu na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, które stanowiły wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 120 zł, które obliczono na podstawie §2 pkt 2 w zw. z §10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) w brzmieniu obowiązującym dla daty wniesienia zażalenia (Rozporządzenie z 12 października 2016 roku, Dz.U. z 12. 10.2016r. poz. 1668).

SSO P. Baranowska SSO A. Górnik SSO N. Pawłowska-Grzelczak

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. z (...)(...)